

Posudek vedoucí na bakalářskou práci Martina Kovaříka

„Konceptualizace partnerské lásky skrze vybrané teoretické přístupy“

Předkládaná bakalářská práce je výsledkem dlouhodobého a poctivého promýšlení, jak složité avšak všem osobám různým způsobem blízké téma v bakalářské práci uchopit. Martin Kovařík se totiž rozhodl zpracovat přehledovou studii (resp. kompilát) o různých sociálně-vědných konceptualizacích partnerské lásky, navíc využil různé teoretické přístupy. Konkrétně se inspiroval v oblasti „kanonických“ sociologických teoretiků romantické, respektive partnerské lásky dle Luhmanna a Giddense, ale také využil feministických přístupů, které vkořeňují praxi lásky do patriarchálních a částečně též tržních a pečovatelských mechanismů; v práci se jedná o dílo Evy Illouz a Silvie Federici. Odlišnou paradigmatickou perspektivu pak student pojednal prostřednictvím díla bioantropoložky Helen Fisher. Kořeny přemýšlení o lásce umísťuje s ohledem na západní tradici do fenoménu dvorské kultury.

V tomto kontextu je chvályhodné, že student byl s to podat napříč prací plastický přehled pohledů na partnerskou lásku a současně reflektovat odlišná epistemologická a teoreticko-metodologická východiska, s nimiž zmiňovaní autoři a autorky pracují. To, co zpočátku vypadalo jako nesourodé a takřka kontradiktorní – právě s ohledem na odlišná paradigmatata (konstruktivistická vs. pozitivistická) – se Martinu Kovaříkovi podařilo představit jako koherentní, vzájemně spolu komunikující interdisciplinární celek, což velmi oceňuji.

Práce je sepsána velmi sofistikovaným akademickým jazykem, je příkladně proodkazovaná a pracuje s rozsáhlým seznamem primární i sekundární literatury. Text bakalářské práce je přehledně členěn a navzdory žánru přehledové stati v závěru graduje právě v tom, že reflektuje paradigmatické rozpory v diskutovaných konceptualizacích lásky. Zároveň stojí za zmínku, že se Martin Kovařík v žádném případě neutíká ke zjednodušujícím vysvětlením či metaforám, nýbrž řádně sleduje argumentační linii a teoretizaci všech autorů a autorek, což – minimálně v mém pohledu – není u Luhmanna a Giddense snadné. Oceňuji též, že student reflektuje, že partnerská láska je v diskutovaných dílech implicitně pojímána jako láska založená na heterosexuálním partnerství, byť tomu tak nutně nemusí být.

Jak již bylo zmíněno, práce měla dlouhou genealogii. Toto však není kritická výtku. Z textu je patrné, že mu student věnoval velkou pozornost, napříč celým rešeršním i „psacím“ procesem bylo zjevné, že na kvalitě práce Martinu Kovaříkovi velmi záleží. Proto naše veškeré konzultace byly produktivní, neb na ně kolega vždy chodil zodpovědně připraven se seznamem otázek a s otevřeností zpracovat mé komentáře. V tomto ohledu jako vedoucí mohu konstatovat, že jsem málokdy zažila takto příkladnou studentskou přípravu.

Práce splňuje veškeré požadavky kladené na bakalářské práce zpracované jako přehledovou studii, a to po obsahové, tak formální stránce.

S velkým potěšením **doporučuji bakalářskou práci k obhajobě, a sice s předběžným hodnocením „výborně“.**